

GAVNØ CLASSIC AUTOJUMBLE &
CONCOURS DE CHARME - 11. JUNI 2017

FRANSK BILTRÆF

Hvor kan man se en Kégresse køre op i trækroneerne. Det kunne man på årets Gavnø Classic Autojumble & Concours de Charme – søndag, den 11. juni 2017.

Det var fjerde år i træk at Fransk Biltræk afholdt sit årlige træf på Gavnø og vi havde igen en flot dag og en ligeså flot præsentation af de franske biler med rigtigt mange sjove og spændende modeller. 47 biler var tilmeldt, men som det ofte er tilfældet, så var der også et antal, der af den ene eller anden årsag ikke mødte frem. Og det er selvfølgelig meget ærgerligt. Men vi kunne med glæde modtage følgende: Citroën 11 cabriolet og

en enkelt servicevogn. Et par 2 CV, en Aca-diane, Ami6, DS ere, BX ere, CX og en GSA. Matra Espace og Murena, Peugeot 404, 405, 406, 504 cabriolet og coupe. Renault 4CV var der flere af og også Dauphiner, en 17, Fuego og så en Renault Monasix fra 1928. En Alpine, Simca 1000, 1307 og et par Samba'er, Talbot forstås. Hvis jeg har glemte nogen, er det ikke sket med vilje.

Men opstillingen af bilerne er ikke helt tilfældig. Der ligger en nøje udarbejdet plan til grund, som skal holdes, hvis der skal være plads til alle. Det betyder, at der er markeret hvor bilerne skal stå, og i år var det særligt vigtigt at overholde

parkeringszonerne og ikke komme i vejen for det område, der var indrammet med rød/hvid bånd. Det markerede område strakte sig op over kæmpehøjen med de store bøgetræer og ned på den anden side. Denne markering udgjorde afgrænsning på kørevejen for træffets helt unikke deltager, en vaskeægte og temmelig autentisk og u-restaureret Citroën Kégresse P 17 E. For dem, der ikke er familiær med André Citroëns udvikling af dette ejendommelige, halvt agrikulturelle og militære køretøj, så drejer det sig om et mindre lastvognslignende køretøj med bæltter i stedet for baghjul. Køretøjet er i øvrigt udstyret med en 20

HK kraftig benzinmotor, der i højeste gearudveksling på en god dag er registreret for en topfart på ca. 34 km/t. Dette er også lidt usædvanligt, da hastigheden normalt ikke kan overstige 30 km/t.

Formålet med at udvikle dette køretøj var selvsagt ikke hastigheden men derimod fremkommeligheden på alt terræn og i alle typer af vejrforhold. Med 2 reduktion-smuligheder til gearudvekslingen er det muligt at få køretøjet til at fastholde en fart på 1,7 km/t og med denne fart kan den faktisk bestige hvad som helst, når bare der er tilstrækkelig godt underlag under bælterne. Køretøjet havde sin storhedstid i perioden fra sidst i 20'erne til først i 40'erne, hvor det også har været indrulleret i den danske forsvar. Men det er trods alt ekspeditionerne i Afrika og til Kina, som Kègressen er mest kendt for - hvor bilen virkelig kom frem igennem helt uvejsomt terræn til befolkninger og kulturer, som sikkert aldrig har set et køretøj endstige et motoriseret transportmiddel før i deres liv.

Men her i 2017 er det jo et sjovt køretøj, som skal vise hvad det kan. Og derfor kørte

Kègressen med Eugenio bag rattet flere gang op og ned af kæmpehøjen og med de gæster, som ville med. Der er jo god plads til 6 på ladet og én på passagersædet.

Efter at have prøvekørt ruten kom vi til adelsturen. Otto baron Reedtz-Thott satte sig i passagersædet og med alle pladser på ladet fyldt op gik turen nu op over kæmpehøjen igen. Men denne gang var chaufføren lidt overmodig. Det er jo

heller ikke hver dag man har en krigsherre i vognen. Men her var det godt at Eugenio huskede det gamle mundheld fra den olympiske leje i 1960 "triumfen fås ikke uden kampen!". Så han fandt det rette gear og den rette udveksling, og nu kørte Kègressen triumferende op over højen uden nogen som helt problemer. Vi havde fået tilladelse af baronen selv til at forcere højen, fordi vi ikke regnede med at det gav "ridser" i græsplænen. Men bar-

onen kunne desværre fra sin udkigspost fra passagersædet øjne et par utilslørede køreskridspor. Men som man sikkert også siger i de kredse "ingenting kommer af ingenting" og her havde han jo haft en stor oplevelse, som sikkert aldrig er set før på de kanter. Og det kan man jo ikke kalde noget, der ikke er værd at bemærke.

Ved den efterfølgende Concours de Charme viste det sig, at Kægressen

havde vundet publikums pris. Fire vice præsident for Krybebånds societetet var tilsted og kørte i samlet trop op til teltet, hvor juryen og baronessen stod klar og ventede dem på håndtryk, pokal og champagne. Men de forlod Kægressen kort før tribunen og gik i forvejen derhen, mens Kægressen langsomt af sig selv kørte hen til selskabet tidsnok til at være fremme da overrækkelsen og talerne var overstået. Der er jo ingen

grund til at være tilstede, hvis man ens tilstedeværelse ikke er påkrævet.

Og den kom, og alle kunne køre derfra samlet som det nu lønner sig for rigtige vice præsidenter af den rette støbning.

